

nogle kommer til os, og muligheden for at komme til Danmark er jo noget begrænset. Der rejser jo langt flere danske ud, og det er kun godt, men vi har også en interesse i, at nogle kommer til Danmark.

Jeg mener, man må sige om det, som vi her ser på isoleret, at et andet lovforslag, som ikke er undervisningsministerens, men som er uddannelsesministerens, og som vedrører de lange uddannelser, også må ses i den her sammenhæng, for vi har en interesse i, at der kommer, vil jeg sige, rigtig mange udenlandske studerende til Danmark. Det kan godt være, der er nogle af dem, vi måske ikke synes vi umiddelbart har gavn af, men jeg tror altså under alle omstændigheder, at vi vil have gavn af det, og vores studerende vil have gavn af, at der er udenlandske studerende i Danmark.

Så man kan sige, at det her lovforslag isoleret set formentlig er godt nok, men vi skal se det i sammenhæng med andre lovforslag, og jeg mener under alle omstændigheder, det er for småt. Ambitionsniveauet er for lavt i forhold til, hvad der er i Danmarks interesse, hvad der er i danske studerendes interesse, og også hvad der er i verdens interesse. Vi skal vise, at vi er en del af verden, og ikke hele tiden tænke isoleret på, hvad der er gavnligt for Danmark, og derfor heller ikke tænke snævert på, at der er nogle uddannelser – og det gælder måske lige nu for naturvidenskaben – hvor det kunne være interessant for os.

Det udelukker lovforslaget ikke, men intentionen, kan jeg jo se, er den, som jeg synes, regeringens tit tænker meget på: snævert omkring nogle naturvidenskabelige ting. Hvorfor ikke humanistiske? Hvorfor ikke også inden for det felt vise den slags ting? Jeg ved jo ikke, hvad uddannelsesministeren kommer med; det kan være, der står noget andet der.

Jeg mener, at vi generelt har en interesse i, at der kommer folk hertil. Vi skal være glade for, at der er nogle, der vil komme til Danmark, når man tænker på besværet med vores sprog og også tænker på klimaet, som man skal vænne sig til for at holde af.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil bare gerne spørge hr. Aage Frandsen, om han mener, at uddannelsen til professionsbachelor i karakteranimation til bl.a. tegnefilm og spil er en naturvidenskabelig uddannelse? For det opfatter jeg den ikke som; jeg mente, det var en

kunstnerisk uddannelse. Og merkantile uddannelser – betragter man dem som naturvidenskabelige uddannelser?

Jeg synes faktisk, at de eksempler, der er nævnt, viser, at der er meget stor bredde, så jeg kan ikke se, at vi på forhånd har snævret os ind til noget åbenbart meget uinteressant. Det eneste, jeg kan se, er, at det er nyttige uddannelser, så jeg vil gerne høre, om man har et særligt forhold til nyttige uddannelser.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Altså ordet nyttigt – nyttigt for hvem? Jeg nævnte, at forslagens bemærkninger særlig omhandler de naturvidenskabelige og de erhvervsøkonomiske uddannelser – det var det udtryk, jeg brugte i stedet for merkantile. Så er det rigtigt, at jeg ikke nævnte spil og sådan nogle ting. Men det, jeg tænker på, er, at der også kunne være andre ting i det. Jeg læser af det her, at det særlig er de naturvidenskabelige. Det kan godt være, det er forkert læst.

Fru Helga Moos taler om det nyttige, men inden for uddannelsesverdenen kan man jo altså ikke måle det bare med det der snævre begreb nyttigt, nyttigt for Danmark. Der er det altså, jeg mener, at det er vigtigt at tænke bredere: Hvad er nyttigt, eller hvad er gavnligt, hvad er udviklende, hvad er innovativt for verden og for de studerende og ikke kun snævert for Danmark?

Vi har simpelt hen så mange ressourcer i Danmark i forhold til, hvad man har andre steder, at vi har råd til at ofre noget, og vi får meget af det igen.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Det er da en interessant snak om nytte, for jeg har en meget, meget bred forståelse af nytte, det er simpelt hen så rummeligt i min verden, og det virker, som om hr. Aage Frandsen mener, at nytte er noget meget negativt og noget snævert, og så er det også lidt kedeligt.

Kl. 18.45

Jeg mener, at hele den underholdningsbranche, som der nu er lagt op til at vi kan invitere folk inden for, på en måde da ikke er særlig nyttig, men den er da vidunderlig. For mig er nytte jo så bredt et begreb, men det er et plusord i min verden. Jeg opfatter, at hr. Aage Frandsen mener, at nytte er et minusord, og jeg vil høre, om nytte er et minusord i SF's verden.